

inden den i Lov af 26de Marts 1852 § 8 omhandlede Arbejdsplan for de nævnte Amter bifaldes, har desangaaende at forhandle med Amtsraadet. I Tilfælde af Uenighed mellem ham og Raadet afgjøres Sagen af Indenrigsministeriet. Iøvrigt retter han sig efter de For skrifter, som meddeles ham af Ministeriet.

§ 6.

Indenrigsministeriet skal for de Amters Vedkommende, hvor mindre betydelige Sandflugtsstrækninger findes, kunne overdrage disse til Amtene, mod at disse overtage alle Udgifter ved Klitvæsenet, og forøvrigt paa de Betingelser, som maatte findes hensigtsmæssige.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1859. For Finantsaaret 1858—59 bevilges til forberedende Arbejder 1,000 Rd.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Allerede Forordningen af 19de September 1792 bestemmer, at der foruden Plantning af saadanne Bærter, som fornemmelig tjene til at stille Sandflugten, tillige skal gjøres Forsøg med Udsæd eller Plantning af andre Bærter, som trives paa Sandene, naar Flugten er dæmpet, saasom især af Buske og Træer af saadanne Slags, som bedst passe til Grunden. I Henhold hertil er der paa forskjellige Steder og til forskjellige Tider blevet anstillet Forsøg med Sandflugtsstrækningers Beplantning med Træer. Da imidlertid de fleste af disse Forsøg meer eller mindre mislykkedes, bleve de efterhaanden opgivne, og i de sidste 20 Aar har saaledes det Offentliges Virksomhed i denne Henseende indskrænket sig til Conservationen af de enkelte ældre Plantninger, navnlig ved Skagen, i det nordlige Sjælland og paa Bornholm, der vare lykkedes. Saavel disse enkelte Plantninger som ogsaa andre Landes saasom Frankrigs, Hollands, Englands og Hannos-

vers Exempel viste imidlertid, at Træplantning i Klitterne ikke var nogen Umulighed, og da derfor det i Almindelighed ugunstige Udfald af de tidligere hos os anstillede Forsøg for en stor Deel syntes at maatte tilskrives et uheldigt Valg af Planter og Planteskeder og en mindre omhyggelig Fremgangsmaade ved Udplantningen, fandt Regjeringen, der ikke kunde overse de betydelige Fordele, som Træplantningen paa Sandflugtsstrækningerne, saafremt den ikkun var mulig, frembød, at der var Anledning til atter at tage denne Sag under Overveelse og Behandling, hvortil man dessuden fandt en yderligere Opfordring i de under Forhandlingerne paa Rigsdagen om Lov om Sandflugtens Dæmpning af 26de Marts 1852 fra flere Sider fremkomne Udtalelser (jfr. Forhandlingerne i Landstinget 1852, tredje Samling Pag. 2882—2891 jfr. Folketingets Udvalgs Betænkning om Sandflugtsloven i 1851, anden Session). Siden Foraaet 1853 har Ministeriet derfor ved Kammerherre Kiegels ladet Forsøg anstille med Træplantning i Klitterne, til hvilket Niemed der ved de aarlige Finantslove har været bevilget forskjellige Beløb. Af de om Udfaldet af disse Forsøg, der ere blevne anstillede paa forskjellige Steder i Hjørring, Løstede og Ribe Amter saavel i aabne som i lukkede Klitter, modtagne Indberetninger fremgaaer det, at det i begge Slags Klitter er lykkedes at faa Planterne til at groe og at udholde den strenge Vinter, ligesom ogsaa, at de fleste af vore sædvanlige Træarter, saasom Eg, Bøg, Fyr, Birk samt Hvidel m. fl. egne sig til Klitplantning. Flere Amtsraad have vist Interesse for og Tillid til Sagens Fremgang, ligesom ogsaa adskillige enkelte Private under Kammerherre Kiegels's Billedning have ladet de dem tilhørende Heder og Klitstrækninger beplante.

Kan det saaledes ikke paastaas, at Træplantning paa Klitterne er umulig, er der fornemmelig al Opfordring fra det Offentlige til paany at søge denne Sag fremmet. Naar Træplantning indføres i Klitterne, vil derved forhaabentlig opnaaes en mere fast og varig Dæmpning af samme, og de idelige Bedlige-